

יש מותרות פרק תשיעי יבמות

מסורת הש"ס

תורה או רשות

1. אשה עבה והוללה לא מקוטע ואשה גורשה מואהשא לא יקוח כי קרש והוא לא לאלוקות;
2. דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשה בכל תחאת האדם למלשל בעל בוי ואשמהה ה鏘ש החועל;

בפרק ה ו'

גלוין השם

הנחות ה"ח

(6) כי מלהקתו
ומשניות: (5) כי דרכו
ונחות ימי לכתמה
כלבעלה: (4) דח' כו
וכי טלית כמוה כן פוליש
דרכו: (2) ר' מהר ר' נון
מי אל הזרור בטלות:

ט' טה: פָּתָח. דְּלִגְלֵגֶת כְּסָלָה
מַלְעִיטָר לִשְׁאָה וְכָלָמִית עַמְקִין וּוּמָה
מַסְתָּה קְמוֹרָה לִינְכָמָה הַלְּגִילְמָה
מִתְּמֻתָּה נְפָלָה וּקְמַמְמָה נָדָה
הַחֲנָכוּ בְּצָרָה וְבְנִזְנָה
לְפָסְלוֹן תְּלִין זְמוּתִין גְּדַלְתִּין
וּמְגַפְּשִׂים פְּאַלְמָן חַחְלֵל בְּמַלְלָה

מתקלן נמי ליכט זיין פלוע דכל
אגון סוטה ומוחיר גוותמו דפ"ק (ז'
בכל דלי מזות הסורות לינמיין ליין

סְמִינִיקָן לְפָנָי וְגַם הָלֹו דְּכִירָס סְחָרָן
סְמִינִיס כָּלְבָה כְּלִיבָּתָה יֵצֵא מְוִתָּרוֹת יָסָךְ
עֲמָעָג דְּמִי הָלֹו יֵצֵא קְסִיחָה דְּלָלָה נְעָרוֹת
דְּמָעָן הָלֹו צְפָטָן זְקָדָס וְלֹא חֶבְעָן
צְפָטָן גָּדוֹלָה בְּכָרְבָּמָן (אַמְּנוּן):

וכי הימא קסביר הא תנא נישואין בראשונים מפלין הרוי חלל שנשא כשרה ולא אמרין נישואין הראשונים מפלין הא וראי מישום סיפא משום דרביעי למייתנא סיפא כ"ג שנשא את האלמנה וש לו אח כ"ג או כהן הדורות דוקא אלמנה אבל בתוליה חוות ליה משום הכא קתני אלמנה מתוקף לה רב פפה בראשוניות טפְלִין. מימה טמך מפלין לאטמאין הוה ז לחון (טעל טען): נכל לפקל כסערל (טעל טען) צטפאל

וְעַזְנָן מִצְדָּקָה שֶׁבּוֹ שְׁנָא שְׁמֵדָה וְאַשְׁנוֹת
בְּנָה שְׁנִי הָרָיו לְתָנִי נְמִי מִצְרָיָם שְׁנִי שְׁנָא
שְׁתִּי מִצְרָיָם אַחֲתָה רָאשָׁוֹתָה אַחֲתָה שְׁנִי
וְהָרָיו לוֹ בְּנָם מִרְאָשָׁוֹתָה (ט) וְשְׁנִיָּה אִי נְסֻכָּבָכִי
אַוְרָהִיָּה מִוְתָרוֹת לְבָלְדֵיכָן וְאַסְרוֹת
לְיִבְמָהִין וְאִי אַפְּוקָנִי וְנְסֻכָּבָכִי מִוְתָרוֹת לְיִבְמָהִין
וְאַסְרוֹת לְבָלְדֵיכָן מִוְתָרוֹת לְאַלְלוֹ וְלְאַלְלוֹ
גִּוְרֹות אַסְרוֹת לְאַלְלוֹ וְלְאַלְלוֹ אַילְנוֹוִת יְתָנָא
וְשִׁירָנִי מְאוֹ שִׁירָדָא שִׁירָדָא שִׁירָדָא פְּצֹעַ דְּכָא
אֵי מִשּׁוּם פְּצֹעַ דְּכָא לֹאֵי שִׁירָוָרָדָא דְּהָתָנָא
לִיהְיָה חִיבָּי לְאוֹן אַטוֹ רַחֲבָי לְאוֹן מֵי לְאָ
קְתָנִי וְהָרָדָר תָּנִי וְהָא קְתָנִי כְּהֵן הָדוֹת שְׁנָא
אַלְמָנָה וְחַלְלָשְׁנָא בְּשָׂרָה הָהָרָא אַצְטָרִיכָא
לִיהְיָה לְאַשְׁמוּעַן בְּדָבָר יְהוָה אָמַר רַב
יְהָדָא מְרַב רַב יְהוָה אָמַר רַב אֶלָּא הָוָה
בְּשָׂרָה לְהַגְּשָׁא לְפָסְלָוָן וְהָא קְתָנִי חַלְלָ
שְׁנָא בְּשָׂרָה וְיְהָרָלָשְׁנָא בְּתַי יְשָׂרָאֵל
וַיְשַׁלֵּוּ אֶחָד מִמְּרוֹד הָא גַּמִּי לֹא מְהָרָד מִתְּנָא
הָיָה דְּאַשְׁמוּעַן לֹאֵוֹ שָׁעֵן שָׂוָה בְּכָל
וּקְמִשְׁמָעַן לֹן לֹאֵוֹ הַשּׁוֹה בְּכָל הָא קְתָנִי
יְהָרָלָשְׁנָא מִפְּמוֹתָה וַיְשַׁלֵּוּ אֶחָד יְשָׂרָאֵל
(ט) וּמִמּוֹרָד שְׁנָא מִפְּמוֹתָה וַיְשַׁלֵּוּ אֶחָד יְשָׂרָאֵל

אך זב בז' וזרען און בא הוווען צווען
הנשא פטולין למא מסיע לה חל
שנשא כשרה מאי לאו בהנה [הרואה לו]
ומאי כשרה כשרה לכחונה לא יישראלי ומאי
כשרה כשרה לקהל אי חבי יש לו אה כשר נמי
כשר לקהל מכללו והוא פטול לקהל אלא לאו
כהן מודוואן כהן היה כהנת מידי איריא הא
בראיותה ווא בראיותה מתיב רבנן בר נחמן לא
יקחו לא יקחו מלמד שהאה שמהורה על דיד
האיש אמר ריכא כל היכא דהוא מוהדר היא
מוחדרת וכל היכא דהו לא מוהדר היא לא
מוחדרה ואה מוהבא נפקא מדרוב יהודה אמר
רב נפקא דאמר רב יהודה אמר רב ובנן דבי
רב ישי מעאל² איש או אשה כי יעשו מכל
חמתאות האדים³ השוה הכתוב אשה לאיש לכל
עונשין שבתורה اي מהחיה הוה אמינה לאו
השוה בכל אבל לאו שאינו שוה בכל לא
וורי
תעל דקפכג קידזען מופסן ניטלן פיליך לי גל האמעני ד
לאהנטו וווערטו גראונטו

ו- קידושן: שיר פצץ דרא. טרי נפצע מחר כנראה
 טרי הלו כנשכח צום מעש דנקלה בך גלען
 מזון מותר לינימין חטירין חטמיין גלען כבשו
 גרכובו גולו גולו דוד גולו בון גולו בון גולו בון

אללא קא ש' תנא ושידי. ו' מ' ואה
נכס צוחט צבוקה פתקון (פס)
צחים פון נאכט זיך נלטפיך וועד זיך
ענימיס למלעל אונטו גומיס
צחים פון נאכט זיך נלטפיך וועד זיך
קומיות וכטיכת זיך זיך נלטפיך וועד זיך
נכס צוחט צבוקה פתקון (פס)